

		Udnævnelses- dag.	Efter Lov Nr. 221 af 16/12 1895.	
			Lønning.	Åderstillæg.
	Oversørt		Kr. 11,600	Kr. 800.
En Fuldmægtig	18/12 95 fra 1/1 96.		1,800	450.
En Do.	18/12 95 fra 1/1 96.		1,800	450.
En Do.	29/5 96.		1,800	400.
En Do.	9/3 97 fra 1/4 97.		1,800	400.
			18,800	2,500.

Til VI. 1. b. 1. For indebærende Finansaar er der paa denne Konto opført 10,600 Kr. i Overensflemmelse med Lov Nr. 221 af 16de December 1895; Beløbet ønskes forhøjet til 13,200 Kr. Til Begrundelse af denne Merbevilling skal anføres følgende: Under Forhandlingen om Bureauets Reorganisation mente man at kunne nøjes med 8 Assistentter à 1,200 Kr. og 1 Skriver à 1,000 Kr. (jfr. Rigsdagstidenden for 1895—96, Tillæg B., Sp. 23), og der fastfattedes derfor 10,600 Kr. til Medhjælp. Men det viste sig snart, at Bureauet kun meget daarlig kunde overkomme de Krav, der stilledes til det med det saaledes beregnede Antal faste Medarbejdere. For at kunne knytte nogle flere uddannede Kræfter til Bureauet — hvad der blev nødvendigt bl. a. af Hensyn til det stærkt forøgede Antal Publikationer, hvor Arbejdet ingenlunde kun er af mekanisk Art — benyttede man den først givne Lejlighed, en Oprykning i Embedsklassen af en af Assistentterne, til en Omordning af hele Assistentstaben. Man forøgede Antallet af Assistentter til 9, og Skriveren, hvis Arbejde var tillaget uforholdsmæssig, fik en Lønning svarende til Assistenternes; den gennemsnitlige Lønning for samtlige 10 har derefter været 1,060 Kr., altsaa 140 Kr. under den forudsatte Lønning (paa 1,200 Kr.). Men efterhaanden, som Tiden er gaaet, har det vist sig, at den derved fremkomne lave Gennemsnitslønning er vanskelig at vedligeholde; da nemlig Bureauets Assistentter kun have overordentlig ringe Udbytte til Jorffremmelse — paa Grund af, at Bureauets Embedsmænd kun have liden Udbytte til at forfremmes til Stillinger uden for Bureauet — ere de paa Forhaand ringere stillede end Ministerierernes øvrige Assistentter, og det er derfor ikke let at faa uddannede Kræfter til Raadighed, naar deres Lønning vedblivende er saa ringe. Dette gælder saa meget mere, som der ved Udvidelsen af Forsikringsvirksomheden og lignende Foretagender er god Brug for saadanne Kræfter, som ogsaa Bureauet skal anvende, og man har derfor flere Gange været uheldig stillet i Konkurrencen. Det er dette, man nu gerne vilde høre paa ved at bringe Gennemsnitslønnen op til de oprindelig beregnede 1,200 Kr. Herved vil der fremkomme en Merudgift paa 1,400 Kr. Men samtidig ønsker man at forøge Antallet af Assistentter med 1, hvorved Kontoen yderligere forøges med 1,200 Kr.; da imidlertid den Medhjælper, der tænkes ansat, alt er Ekstraarbejder i Bureauet, hvor han for et Arbejde, der fuldt svarer til de øvrige Assistenters — ligesom hans Uddannelse er i Lighed med disse —, nu oppebærer 720 Kr., kan, hvis de 1,200 Kr. erholdes, Summen for „Honorarer for særlige Arbejder“ nedsættes med 720 Kr., saaledes at den virkelige Stigning ved den faste Medhjælps Forøgelse fra 9 til 11 ikke bliver 2,600 Kr., men 1,880 Kr.

Til VI. 1. b. 2. For Finansaaret 1900—1901 er der bevilget en Sum af 13,600 Kr., hvoraf ekstraordinært 2,000 Kr. Normalbeløbet er altsaa 11,600 Kr.; heri fragaars eventuelt nævnte 720 Kr., tilbage bliver altsaa 10,880 Kr.; til dette Beløb maa føjes Udgiften til Folketællingen af 1ste Februar 1901 for Finansaaret 1900—1902. Af den samlede Folketællingsudgift er der (jfr. Ann. til Finanslovsforslaget for 1900—1901, S. 656—57) ansat 28,000 Kr. til Udgift i Finansaaret 1901—1902; deraf foreslaas de 24,000 Kr. paa nærværende Konto, hvis Størrelse altsaa bliver 34,880 Kr.